

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 27sten JULY 1833. N. 30.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Onze eeuw.

De oude dichters schetsen ons met ziel-en zin-bekorende kleuren het vroeger bestaan eener zoogenoemde gouden eeuw, toen vrede en liefde, eendragt en broedermin ongestoord de harten der menschen-kinderen bewoonden en geene vyandschap zelfs onder het redelooze gedierte bestond, zoo dat de wreede tyger zich naast het lam nedervleidde en de roofvogel met de duif in de zoetste harmony leefde. Maar de dichters gewagen ook nog van eenen anderen tyd, en wel van koperen en yzeren eeuwen, waarin het tegenovergestelde onder de menschen plaats vond. Van het bestaan der eerstgenoemde kunnen wy ons, door geschiedenis en ervaring geleerd, geen behoorlyk denkbeeld vormen, en komen daardoor altyd in verzoeking, om te gelooven, dat zy tot de bovennatuurkundige wereld behoort, waarin APPOLLO's zonen ons, zoo vaak, op de aangenaamste en bevalligste, zelfs betooverendste wyze, rondleiden. Van het bestaan der laatstgenoemde eeuwen dragen wy, daarentegen, door mondelinge of schriftelyke overleveringen, volkomen kennis; terwyl wy, bovendien, nergens over den aardbodem onze oogen kunnen laten rondwaren, zonder gedenkzuilen van haar aanwezen opgerigt te zien en de duidelykste sporen der menschelyke verdeeldheden en onderlinge vyandschap te ontdekken.

De vraag is echter, welken naam wy aan de eeuw moeten geven, waarin wy de eer hebben op deze aarde rond te wandelen? Sommigen hebben haar, om by de metaal-benoeming te blyven, met den naam van staloneeuw bestempeld, om de veelvuldige oorlogen, die zy heeft voortgebragt; anderen meenen, dat haar den titel van loodes-[illegible] ken last van bezwaren en bekommernissen, sedert hare geboorte aan het meerderdeel des beschaafden menschdoms opgelegd; nog anderen verkiezen haar by voorkeur de papieren, eeuw genoemd te hebben, om de onnoemelyke hoeveelheid effecten, gedurende haar aanwezen geschapen; terwyl er eindelyk nog weer anderen gevonden worden, die haar, om algemeen bekende redenen, altyd de protocollen eeuw noemen. Onzes inziens, sluit de naam van revolutie-eeuw al de opgenoemde benamingen in zich. Door die springveder toch der staatkundige wereld zyn de bloedige beroeringen geboren geworden, waarvan het einde nog niet te doorzien is; door dien geest gaat een aanzienlyk deel der menschheid onder de drukkendste lasten gebukt, door dat kunstmiddel is het getal nationale grootboeken vertiendubbeld en dat der nationale schuldbekentenissen legio geworden; door dien gevaarvollen maatregel, eindelyk, zyn bergen van protocollen ontstaan, die tot nog toe niets dan muizen hebben gebaard.

Polen heeft de droevige vruchten der revolutie-eeuw rykelyk ingeoogst.

Belgie heeft aan haar den val zyns volks-geluks en al de rampen, waarin het verwikkeld is, provisioneel te danken.

Frankryk, eindelyk, het hoofdtooneel der revolutie, moge, door zyne jongste omwenteling, eenige sporten hooger op de ladder van staatkundig aanzien geklommen zyn; deszelfs algemeen volksgeluk is er daarom nog niet onvervreemdbaar door gevestigd geworden; misschien wel, om de gezonde reden, dat het in de toepassing van die omwenteling zoo hoogst onvoorzigtig heeft te werk gegaan, en aan de afgezworene party de wapenen in handen gelaten heeft, om twist, verdeeldheid en onrust te blyven verspreiden. Dat gezegde party daarin glorievol is geslaagd en nog dagelyks slaagt, bewyzen ons de gedurige onlusten, in de onderscheidene deelen van dat uitgestrekte ryk uitgebarsten, en nog kort geleden de tweegevechten, om het nydigst verschil in staatkundige gevoelens, by openlyke inschryving; een verschynsel, dat met regt nieuw mag heeten in onze belangryke revolutie-eeuw.

Gelukkig, dat wy, ten opzigte van ons Vaderland, den tyd, waarin wy leven, met eenen anderen eerenaam mogen betietelen en, met het volste regt, kunnen zeggen: bestaat er voor andere volken eene revolutie-eeuw, voor ons bestaat er eene eendragts-eeuw! Hare vruchten te blyven plukken is het doel van ons allermogelykst pogen; want waar andere volken hun heil in gedurige verdeeldheid meenen te zullen vinden, trachten wy het door eensgezindheid te behouden; waar andere volken, hoe tegenstrydig dit beginsel ook met geschiedenis en ervaring zy, vermeerdering hunner maatschappelyke en zedelyke krachten in scheiding zoeken, zien wy de onze dagelyks vermeerderen door de naauwste zamensluiting; waar andere volken hun geluk door den algemeenen oorlog alleen bevorderlyk wanen, werken wy, zoo veel mogelyk, voor het behoud van den vrede.

Ongelukkig echter, dat wy, in weerwil van het betreden des gulden wegs, zoo veel te lyden hebben door het aanwezen der bewuste rezolutie-eeuw, en hare hoofdvereerders ons dat aanwezen zoo schandelyk als onbillyk doen gevoelen. Dat wy, als aanklevers en voorstanders van rust en orde, die de mogendheden van *Europa*, in hunne eigene ryken zoo gaarne voor altyd hersteld zagen, juist door die mogendheden met den geesel der onregtvaardigheid gegeeseld en als het ware gedwongen worden, om met de wolven in het bosch te huilen.

Laat dit onverklaarbare en barbaarsche gedrag ons evenwel niet ontmoedigen. Die zyn huis op eene steenrots bouwt, bouwt het beste. De woning op den zandgrond kan onmogelyk het loeyen der orkanen verduren. Ons verbond rust op hechte grondslagen, en zal in onze eigendommelyke eendragts-eeuw nog blyven bestaan, als alle andere verbonden der revolutie-eeuw reeds lang onbestaanbaar zyn bevonden.

Over de industrieele instellingen in Engeland.

(Uit den *Moniteur du Commerce*).

Engelands grootheid, in zaken van handel, vertoont zich dan vooral in een helder licht, wanneer men met aandacht de inrigting gadeslaat van al hetgeen de strekking heeft om het handelsbedryf gemakkelyk te maken. Het is algemeen bekend, dat onder de schoonste uitvindingen, welke men aan de vindingrykheid der Engelsche Natie verschildigd is, de kommen of dokken den eersten rang bekleeden. Deze dokken zyn bestemd om de schepen [illegible] de zouden lyden door de dagelyksche beweging der getyen, het zyn groote meeren door de kunst gemaakt, welke gemeenschap met de rivier hebben door middel van deuren, welke by hoog water worden geopend, en gesloten blyven wanneer de zee valt. Ieder aankomend schip heeft er belang by om gemakkelyk zonder havery, zonder verlies van goederen, en mitsdien in eene stille en gesloten plaats te kunnen lossen. De dokken te Londen leveren deze en nog vele andere voordeelen op in eenen bewonderingswaardigen graad. Sta my toe er een denkbeeld van te geven, en zie niet op tegen eenige uitweidingen, welke slechts vervelend kunnen schynen aan hen, die onverschillig zyn omtrent de vele soorten van verderingen.

De Teems wordt in de nabyheid van Londen steeds naauwer, betwelk zy al kronkelend bereikt, geheel bedekt met schepen, welke op elkander gedrongen langs de beide oevers liggen, en ter naauwernood aan twee schepen naar elkander eene bekwame ruimte laten om door de kil te varen. Deze ophoopingen met den voorspoed van den handel toenemende, zoo kwam men op het denkbeeld om havenkommen te maken, geschikt om de schepen te ontvangen, waarvoor op de rivier geene genoegzame plaats was, en het is op deze wyze, dat de eerste dokken zyn ontstaan. Maar weldra waren de eerste niet voldoende, en moesten er nieuwe gegraven worden, ten gevolge waarvan men er tegenwoordig afzonderlyke telt, deze voor de schepen der Indische Maatschappy, andere voor die uit Amerika en de Oostzee; in het kort, de toevloed is thans zoo groot geworden, dat het noodig is geoordeeld om afzonderlyke dokken te hebben voor ieder gedeelte der handeldryvende wereld, en dat deze dokken zelve weder met onderscheidene andere zyn vermeerderd, de eenen voor den invoer, de anderen voor den uitvoer bestemd.

Wy hebben in Frankryk niets hetwelk een naauwkeurig denkbeeld kan geven van deze reuzachtige inrigtingen. Verbeeld U een aantal meeren, door de kunst voortgebragt, van eene uitgestrektheid van onderscheidene mylen, hebbende 24 voeten diepte, zynde besloten binnen muren van hardsteen, en omgeven van magazynen van acht of tien verdiepingen. Tusschen deze magazynen en de dokken zyn prachtige kaaijen, met sierlyke afdakken overdekt, de meesten ondersteund door kolommen van gegoten metaal, door middel van een yzeren timmerwerk van eene bewonderenswaardige ligtheid. De koopgoederen worden op deze kaaijen ontladen, welke geplaveid zyn, hetzy met vloersteenen van granit, hetzy met gegoten plaat-yzer. Aldaar onderzoekt men de balen, pakken, enz. om zich te verzekeren of dezelve in goeden staat zyn; men herstelt dezelve voor zoo veel noodig; men boekt, weegt en merkt dezelve. Zoodra zulks heeft plaats gehad, worden de goederen langs kleine yzeren wegen tot aan de deur der magazynen gebragt, waar zy volgens hunnen aard, in kelders worden nedergelaten of op uitgestrekte zolders gebragt, door middel van werktuigen, die zeer spoedig werken en byna zoo bedreven zyn als de mensch zelf. Ieder gedeelte van het magazyn heeft zyne byzondere bestemming, zyne beambten, zyne werklieden en een kantoor, waar de monsters worden uitgesteld beantwoordende aan de opgeslagen koopwaren.

Wy hebben deze bewonderingswaardige Bazar der Engelsche Nyverheid, verscheidene dagen doorkruist, en ik gevoel, dat ik nimmer zal slagen om in eenen eenvoudigen brief een juist denkbeeld van dezelve aan vreemdelingen te geven. Ik zal my moeten vergenoegen met te zeggen, dat men alleen door dezelve aandachtig te bestudeeren kan hopen, om andere landen met iets dergelyks te begiftigen. Iedere koopwaar heeft hier haar byzonder magazyn, volmaakt geschikt voor de bestemming derzelve. De koffy, cochenille, het koren, bevindt zich in drooge vertrekken, van windvangers (*ventilators*) voorzien; de wyn wordt opgelegd in kelders met houtzaagsels bestrooid *op eene oppervlakte van meer dan twintig morgen*; de rum en sterke dranken worden in magazynen bewaard, waar het licht slechts toegang heeft door middel van metalen terugkaatsende spiegels, welke gemeenschap hebben met openingen in de lucht, uit vrees voor brand.

De fusten, ten getalle van meer dan honderd duizend, worden iederen dag, één voor één, onderzocht, en, niettegenstaande het aanzienlyke aantal, zoodanig geschikt, dat ieder derzelve aan alle kanten toegankelyk is, en in geval van schade, hersteld kan worden.

De genius der werktuigkunde met orde vereenigd, [illegible] in de magazynen van verfhout en mahonyhout. Op het tegenwoordig oogenblik bevatten deze magazynen alleen voor eene waarde van dertig millioen franken. Er zyn balken van mahonyhout, welke twintig voet lengte hebben, by vier voet in het vierkant. Om deze ontzettende massa's welke tot aanmerkelyke hoogten zyn opeengestapeld op te ligten, heeft men aan het geraamte van het dak yzeren luchtwegen vastgemaakt, waarover vervaarlyke, doch wegens hunne ligtheid even bewonderenswaardige, werktuigelyke toestellen loopen. *Terwyl wy de magazynen doorliepen*, beval een der Directeuren, die ons met eene welwillendheid vergezelde, welke gegrond was, zoo hy zeide, *op onze enkele hoedanigheid van Franschen*, aan de werklieden om een mahonyhouten balk op te ligten, welke *twaalf duizend* pond woog, en als het ware onder twintig andere balken begraven lag.

Iets over Oporto.

Deze stad, alwaar Don *Pedro* den Portugeschen bodem betrad, is, na Lissabon, de grootste en gewigtigste zeestad in Portugal. De Romeinen noemden haar Portus Gallorum. Zy ligt 4 mylen van de monding der Douro en 174 Engelsche mylen Noord-Oostelyk van Lissabon. Oporto is de zetel van eenen Bisschop, heeft 5 a 6,000 huizen en 30,000 inwoners, 7 kerken, 12 kloosters en 9 hospitalen, één van welke 900 Weezen onderhoudt. Voorts vindt men er aanzienlyke zydenfabryken, pottenbakkeryen en hoedenmakeryen.— De haven is zeer ruim en veilig, en alleenlyk by sommige winden is het binnenloopen, wegens de vele klippen en hooge zee, gevaarlyk. De invaart wordt bestreken door het verstrekt kasteel van St. Joao de Foz. Jaarlyks loopen meer dan 500 vaartuigen in deze haven binnen, van welke de meeste koopvaardyschepen zyn. De handel was vroeger hier zeer uitgebreid. De beroemde Portwynen maken alsnog eenen aanzienlyken handelstak uit, ofschoon niet de helft der wynen, aan welke men dezen naam geeft, ooit Oporto heeft gezien. Engeland had in dien handel het belangrykst aandeel, maar dezelve verviel merkelyk onder Don *Miguels* despotieke regering. De handel met Brazilie, sedert dit laatstgemelde land zich onafhankelyk verklaarde, heeft zeer afgenomen. Villa Nova ligt tegenover Oporto, aan de Douro, over welke rivier eene brug naar die plaats voert; zy is eigenlyk eene voorstad van Oporto, en telt 2000 inwoners.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 26 July 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 3 Augustus als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur der kolonie, zal de BoekhouderControlleur aan den voordeeligste inschryver aanbesteden de leverancie van VIER DUIZEND Ellen Koletten meer of min, ten behoeve der Lands Slaven. Die daartoe gading hebben kunnen de biljetten van inschryving tot aanstaanden Woensdag over acht dagen, zynde den 7 Augustus, des morgens te elf ure ten Kantore der Controle van Financien inzenden.

J. PH. BOSCH.

Den 26 July 1833.

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven van en met den 19 tot den 25 dezer.

Wed. Polomina Senior	Pauwlina Pauwla
Issac Haim Salas	Hendrik Lopes
Lucia Alvares	Fransuet Henriquez
Penso, Brandao & Co.	Johanna Elisabeth Muller
A J Senior	Maria Phelipa
Lina Andraes	Antonie Beauman

Curaçao den 26 July 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

23. golet Geertruida, Levy,
boot Carmen, Ariscaso,
golet Dorothea, Esteves,
—— Anna Maria, Rotjes,
—— Amable Trenidad, Ramires,
—— Aurora, Fernandez,
23. —— Maria, Blanch,
24. bark Maria del Carmen, Kraanwinkel,
—— Generaal Borza, Arena,

UITGEKLAARD—JULY.

22. golet Geertruida, Levy,
23. bark Anita, Martin,
24. golet Amable Trenidad, Ramires,
25. —— Dorothea, Esteves,

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met eene Engelsche Courant, de *Glasgow Herald* van den 3 Juny, en kunnen thans eene vertaling mededeelen der *order in Council* van Zyne Britsche Majesteit ter ontheffing van het embargo. Het luidt letterlyk aldus:—

"Aan het Hof van St. James den 29sten Mei 1833.

"Present. Zyne Majesteit de Koning in Rade.

"Heden heeft Zyne Majesteit in Rade besloten dat Z. M.'s besluit in Rade van den 6 November laatstleden, bevelende dat tot nadere orders geene schepen of vaartuigen toebehoorende aan eenig van Zyner Majesteits onderdanen toegelaten worden uitteklaren naar eenige der havens binnen de heerschappy van den Koning der Nederlanden; dat een beslag zal gelegd worden op al de schepen en vaartuigen toebehoorende aan de onderdanen van den Koning der Nederlanden, welke zich bevonden, of naderhand zouden aankomen binnen eenig der havens, reeën of baaijen onder eenig gedeelte van Zyner Majesteits heerschappy; en dat de bevelhebbers van Zyner Majesteits oorlogschepen moesten aanhouden en binnen de haven opbrengen alle koopvaardy schepen en vaartuigen voerende de Nederlandsche vlag, ingetrokken, gelyk hetzelve by deze ingetrokken wordt. En by deze wordt verder bevolen dat het gemelde beslag opgeheven wordt en dat alle zoodanige schepen en vaartuigen toegelaten worden met derzelver ladingen te vertrekken naar derzelver byzondere plaatsen van bestemming; en dat de Weledele Achtbare Lords Commissarissen van 'srijks schatkist en Lords Commissarissen van het admiraliteits hof en de Lord bevelhebber van de *Cinque ports** het noodige daartoe moeten beschikken, betwelk hun ieder in het byzonder aangaat.

"WM. L. BATHURST."

* De *Lord warden of the Cinque ports* is de bestierder of bevelhebber van de vyf zeehavens in Engeland aan de zyde van Frankryk; namelyk: Hastings, Romney, Hythe, Dover en Sandwich.

Onder dagteekening van Londen 31sten Mei vinden wy gemeld: dat de bepalingen van het met Holland gesloten voorloopig traktaat op geene gunstige wyze beoordeeld wordt door de *Courier Belge*, om reden de erkenning van Belgie als eenen onafhankelyken staat zorgvuldiglyk in het traktaat is uitgelaten geworden, zoo dat hetzelve daarom niets in zich bevat.

Er zyn in Belgie vier steden ingeruimd voor den ontvangst van de uitgewekene Polen; en eene zekere somme gelds is door het gouvernement voor hun onderhoud toegestaan.

Het schynt dat het traktaat van vrede tusschen de Porte en den Pacha van Egypte nog niet bekrachtigd is. Men wil dat de Sultan door den invloed van Rusland bewogen, geweigerd heeft dat traktaat te bekrachtigen; gevolgelyk blyven deze zaken steeds onvereffend.

Watmoet men uit al deze berigten besluiten? dat en de Belgische en de Egyptische staats aangelegenheden op denzelfden voet staan als in den aanvang der onlusten, toen de mogendheden op zich hebben genomen om de zaken in der minne te vereffenen; toen immers was men zelfs zoo ver gekomen om een definitief traktaat tusschen de Nederlanden en de vyf mogendheden te sluiten, doch de Belgen vonden het goed zich er tegen te verzetten en werden door Frankryk en Engeland in hunne tegenkanting ondersteund. Het embargo deed geen goed aan Frankryk, doch was zeer schadelyk aan Engelands handel; en men vond zich bedrogen in de gedachte dat de Nederlanders aan de gevoeligste zyde, de bron hunner welvaart, welke de handel is, aangetast wordende, by hunne regering zouden aangedrongen hebben om toetegeven naar de onregtmatige vorderingen van de vrienden van Belgie; het is zeker dat Engeland in dit geval niet zoude toegegeven hebben indien zyne onderdanen door de blokkade niet even zeer als de Nederlandsche onderdanen.

Het terug zenden der vredes gevangenen, gelyk men Generaal Chassé en de zynen noemt, doet ook niet veel af van den toestand der zaken in geschil. Schoon Frankryk naderhand op de eene of andere wyze de kosten van onderhoud dier gevangenen zal verhalen, is het evenwel niet aangenaam om gedurig in voorschot te zyn. Wy willen echter ten dezen opzigte onze oordeelvellingen zoolang opschorten, tot dat wy zullen vernomen hebben, welke de bepalingen van het gemeld preliminair traktaat zyn; en willen hopen dat de belangens van Frankryk en Engeland niet meer vorderen, om de geschillen tusschen Belgie en het moederland langer hangende te houden.

PORTUGAL een ongelukkig land, dat de rampen der omwenteling en oorlog onderdrukken, is mede een onderwerp der bemoeijenis van Engeland en Frankryk.

In de vergadering van het hooger huis van den 30 Mei deed Lord Wellington aan Graaf Grey de aanmerking, dat er een vaartuig was met gewapende manschappen aan boord, hetwelk op deszelfs vertrek stond van een der havens van Engeland naar Portugal; en hy gaf kennis dat hy voornemens is op den volgenden Maandag den 3 Juny een voorstel te doen tot het indienen van een addres by Zyne Majesteit ten einde neutraliteit te doen behouden tusschen de twistende partyen in Portugal.

De Minister Grey merkte hierop dat hy op geene andere wyze kennis droeg van het vertrek der troepen, dan uit de nieuwspapieren.

Naar luid van eenen brief alhier uit St. Thomas ontvangen, is er een vaartuig uit Havre aangekomen met berigten tot den 20 Juny, met deze byzonderheid omtrent het tusschen Nederland, Frankryk en Engeland gesloten preliminair traktaat, dat dit traktaat door den *Koning der Nederlanden* niet is onderteekend geworden, doch slechts door den Minister. Verders zouden deze berigten bevatten dat de naar Frankryk gevankelyk gevoerde Nederlandsche troepen terug gekeerd en de zaken tusschen Egypte en de Porte geheel vereffend zyn.

Verders vernemen wy uit brieven, dat er onlangs eene groote promotie by de Nederlandsche zeemagt heeft plaats gehad, van 1 Kapitein tot Schoutbynacht; 6 Kapitein Luitenants tot Kapiteins; 15 Luitenants der Eerste Klasse tot Kapitein Luitenants; 17 Luitenants der Tweede Klasse tot Luitenants der Eerste Klasse; en 23 Adelborsten der Eerste Klasse tot Luitenants der Tweede Klasse. Onder de officieren wier namen gemeld worden, vinden wy de Kapitein Dibbets tot Schoutbynacht, de Kapitein Luitenant Van der Straten, Kommandant van Z. M. Brik de Courier, thans in deze haven, tot Kapitein, en de Adelborsten der Eerste Klasse aan boord van Z. M. Korvet de Hippomenes, thans te Suriname, Meyer en Zwaanshals, tot Luitenant der Tweede Klasse.

Uittreksel uit eenen brief van een der voornaamste ingezetenen van Jamaika te Maracaibo ontvangen, gedagteekend Kingston den 21 Mei 1833.

"Het zal ongetwyfeld reeds aan U bekend zyn dat wy hier elk oogenblik den laatsten doodslag van Engeland voor de West-Indische kolonien te gemoet zien.— Ons eigen gouvernement heeft reeds jaren lang onzen volkomen ondergang trapsgewyze bewerkt en zal nu het monsterwerk met eene pennestreek voltooijen door het aannemen van het *Non plus ultra* van onregtvaardigheid "DE EMANCIPATIE BILL." O Albion! gy wilt buitenshuis rooveryen en euveldaden straffen en beteugelen, en gy, Gy, zoogenaamde land der vryheid, is het ware nest van schurken streken; Gy verdient een zwarter blad in de jaarboeken der geschiedenissen dan het overwonnen Algiers, hetwelk Gy zelven eenmaal gestraft hebt. Het is met ons gedaan myn vriend, want onze eigene regering perst ons de laatste droppel bloeds uit de aderen. Armoede en ellende gryzen ons en onze kinderen in het aangezigt. Gelukkig moet gy U beschouwen, dat gy een land bewoont hetwelk niet door den yzeren scepter van Groot Brittanje geregeerd wordt, en gelukkig, ja driewerf gelukkig, zyn de inwoners onzer zuster kolonien alwaar een ander dan de Britschen standaard wappert. Koophandel bestaat hier slechts in naam; goud noch zilver ziet men meer en het verbruikte papieren geld is het eenigste dat in circulatie is; de Amerikanen *(yankees)* voeren het weinig gemunt geld, dat nog in het land te vinden is, uit. Wekelyks verlaten eene menigte familien het eiland, om zich in vreemde landen ter neder te zetten, alwaar het monster geslacht der Mulgrave's* en zyne soorten niet bestaan."

COLUMBIA.

Het volgende is door het Gouvernement ter plaatsing ingezonden.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van Nieuw Granada vereenigd in Congres.

Overwegende:

Dat de gemakkelyke en vrye uitvoer van de ruwe en onbewerkte voortbrengselen der natuur en die der nyverheid van den Staat, krachtig toebrengen moet tot de uitbreiding van deszelfs rykdom, voorspoed en magt, bezigheid gevende aan de burgers, en vermeerderende de voortbrengselen om daartegen in ruiling de noodige vreemde waren te erlangen;

Decreteren:

Art. 1. Zyn vry van alle regt van uitvoer alle voortbrengselen oorspronkelyk uit Nieuw Granada, tot welke klasse van nyverheid zy ook behooren.

Art. 2. Van deze algemeene bepaling wordt eeniglyk uitgesloten, het goud en zilver in stof, baren, piña, kleinooden en het platina, die door eene byzondere wet geregeld zullen worden.

Ondertusschen zullen nagekomen worden de bepalingen in working zynde over den geheelen Staat, en de byzondere die omtrent de landengte van Panama bestaan.

Art. 3. Blyven vernietigd, in allen deele, de hiermede tegenstrydige wetten en dekreten, die tot nu toe van kracht geweest zyn.

Gegeven te Bogota den 22 April 1833.

De President van den Senaat enz.

Bogota den 25 April 1833. Fiat executio. Francisco de Paula Santander. (L. S.) Van wege Z. E. de President van den Staat. De Secretaris van Staat in het Departement van Finantien, Francisco Soto.

Voor translaat conform,
De Vice Consul, belast met het Consulaat Generaal der Nederlanden in Columbia,
R. F. VAN LANSBERGE.

* Graaf Mulgrave is de Gouverneur van Jamaika.

MENGELINGEN.

Chinesche Nÿverheid.

Het openen van een kabinet hetwelk eene zeer belangrÿke verzameling van voortbrengselen der Chinesche nÿverheid bevat, heeft in Rome de algemeene nieuwsgierigheid gaande gemaakt. Een Italiaan, *Mantucci* genaamd, die een langen tÿd te Canton zÿn verblÿf hield, heeft deze verzameling bÿeengebragt. Het is inderdaad zeer belangrÿk de vorderingen in kunsten en beschaving van dit merkwaardige volk na te sporen. De gewrochten van koper, van porselein, de sieraden van goud en van gesmolten metaal hebben in China een trap van volkomenheid bereikt, welke bezwaarlÿk door de beschaafdste volken van Europa overtroffen kan worden. Verscheiden Chinesche vazen kunnen vergeleken worden met de fraaiste vazen welke Griekenland heeft opgeleverd. De werken van beeldhouwkunst en van schilderkunst bezitten zulk eene volmaaktheid van uitvoering, vooral wat naauwkeurigheid der Anatomische deelen betreft, dat geene Europeaansche kunstgewrochten dezelve daarin te boven gaan. Ook bevat dit kabinet een aantal Chinesche boeken, handelende over de geschiedenis des Lands, over de plantenkunde de geneeskunst, enz. Onder die van de laatstgemelde wetenschap zÿn er sommigen waarin van de *inenting der kinderpokken* melding werdt gemaakt.

De Edele Staatsdienaar.

PETER DE GROOTE had in den Senaat reeds de Ukase onderteekend, waarbÿ de landeigenaars der omstreken van *Petersburg* en *Novogorod* hunne boeren tot den arbeid aan het *Ladoga*-kanaal moesten zenden, hoezeer deze streken ook door den oorlog verwoest en in menschen verarmd waren. De Minister was dien dag afwezig. Den volgenden dag legde men hem deze Ukase ter onderteekening voor. Hÿ weigerde zulks. „ Dat ware," zeide hÿ, „ beide streken, welke reeds zoo veel geleden hebben, in het verderf storten. Men moet dit den Keizer voorstellen."—„ Daartoe is het te laat," zeiden zÿne ambtgenooten; „ de Keizer zelfs heeft immers reeds onderteekend!" In plaats van allen antwoord, verscheurde de Minister het schrift. Terwÿl zÿ alleen ... ne stoutheid, trad de Keizer binnen. Bevend verhaalde hem een Staatsdienaar, wat er gebeurd was. Keizer, van troon overweldigd, riep de Minister toe: „ Hoe! weet gÿ wel, dat dit U het leven kan kosten!"—„Ja," hernam deze bedaard: „maar ik weet ook, dat de groote PETER niet de voetstappen van KAREL DEN XII drukken, zÿne staten niet ontvolken mag. Hebt gÿ wel overwogen, hoe arm deze streken aan menschen, hoe ongelukkig derzelver bewoners zÿn? hoe het daar zelfs aan menschen tot den noodzakelÿksten arbeid van den akkerbouw ontbreekt? dat de krÿgsgevangenen aan het kanaal kunnen werken, welke tot nu toe ledig loopen!" Aldus sprak de Minister, en met elk woord verhelderde het gelaat van den Keizer, met elk woord verdween het vuur zÿns toorns meer en meer, en eindelÿk volgde hÿ den zoo koen als trouwhartig gegevenen raad.

De geschiedenis van Frankrÿk heeft een tegenstuk tot de stoutheid van den Minister. HENDRIK IV gaf aan zÿnen Minister SULLY de huwelÿksverbindtenis tusschen hem en zÿne beminde GABRIELLE, en SULLY verscheurde dezelve even bedaard en even onbevreesd voor HENDRIKS toorn.

Box-Partÿ.

Gedurende mÿn laatste reis in Engeland, was ik op zekeren dag getuige van eene hevige Box-party, tusschen een' Karreman en een' Lantaarnopsteker. Het geschil was in eene kroeg ontstaan, uit de questie, wie van beiden het meest naar de mode gekleed was. De vuisten alleen konden de zaak beslissen, en zonder lang verwÿl stonden de *Kampioenen* met opgestroopte hemdsmouwen, te midden eener talrÿke menigte nieuwsgierigen, dreigende tegen over elkander. Terwÿl zÿ nu, naar de regelen der kunst, stooten toebragten en afweerden, en het bloed weldra hun gelaat en kleeding verwde, was het der moeite waardig, de gesprekken der toeschouwers te hooren, en met welke woorden van aanmoediging zÿ de eene of de andere partÿ zochten te onderschragen. Uit de spreekwÿzen, die zÿ gebruikten, kan men getendelÿk opmaken, welk hun beroep of hunne kostwinning was, en zich eenigzins een denkbeeld vormen van de belangstelling, waarmede het Engelsche volk zoodanige tooneelen aanschouwt. Zoo riep, bÿ voorbeeld:

„*Een Matroos*. Sla hem zÿn stuurboordsoog uit! Nog een schot onder water!—*Klamp* hem ferm aan boord! Geef hem de volle laag!

„ *Een Soldaat*. Blÿf op uw' post JOHN! Poets hem ter dege! Opgepast! Links gezien! Geef hem geen kwartier!

„ *Een Barbier*. Zeep hem goed in!—Veeg hem regt langs het vel! *Kom*, beter aangezet!

„ *Een Schoenmaker*. Nog eens ferm op de leest geslagen! Borstel hem goed af! Dat was bÿ mÿn zolen raak! Allons, leer om leer!

„ *Een Kleermaker*. Geef hem laken, jongen! Torn hem zÿn falie los! Mik op zÿn vÿfden knoop!

„ *Een Slagter*. Houd een goed hart!—Geef hem op zÿn knoken! *Klop* hem murw! Breek zÿn poten! Nog een veeg over het kruis! Hÿ laat zÿn likkert al hangen!

„ *Een Smid*. Hamer er op, BRAM! Lustig geslagen! Laat zÿn aanbeeld klinken! Wat blaast hÿ.

„ *Een Tapper*. Kurk zÿn oogen op!—Toon dat je geest in je lÿf hebt! Geef hem nog eens bescheid! Dat was een bitter slokje!

„ *Een Glazenmaker*. Verdonker zÿn daglicht! Jÿ bent mÿn diamantje! Stop hem ter dege aan alle kanten! Laat de zon door hem heen schÿnen!

„ *Een Afslager*. Daar gaat hÿ! Niemand beter! Geef hem den laatsten slag!

„ *Een Bakker*. Kneed hem goed JOHN! Val niet van de korst af! wees zoo flaauw niet als een Fransch broodje!

„ *Een Pluimgraaf*. Wees toch geen kuiken, BRAM! Pluk hem! Haal hem de ingewanden uit het lÿf!

„ *Een Koetsier*. Geef hem ter dege nog wat lange haver! Roskam hem duglig!

„ Door deze en dergelÿke kreten aangespoord, vochten de kerels als woedende leeuwen, en het duurde een' geruimen tÿd, eer de overwinning zich aan een' hunner verklaarde. Eindelÿk toch behaalde de karreman de zegepraal, en werd met een luid gejuich door zÿne vrienden naar de kroeg geleid, om, niettegenstaande zÿn' bebloeden kop, een' vrolÿken roes te drinken. De arme overwonnene lantaren-opsteker bleef voor dood liggen, tot dat zÿne aanhangers eene kar hadden gehaald, om hem naar huis te transporteren. N. N.

Engelsche Paardenverkooping.

Uit een werk, te Londen onlangs uitgegeven onder den tÿtel: *Pierce Egan's Book of Sports*, ontleenen wÿ het schilderachtig en levendig tafereel eener paardenverkooping in Tettersall.

Mÿne Heeren, zegt de Verkooping-Kommissaris: hoe kunt gÿ aarzelen? Sla uwe oogen slechts op dat schoone merriepaard, het is één der schoonste schepsels, welke ik immer het genoegen heb gehad aan uwe blikken te vertoonen. Het draaft zoo zacht en gemakkelÿk, dat zelfs een kind het zonder gevaar berÿden kan. Aan zÿn geslacht-register ontbreekt niets; alles van het hoofd tot de voeten getuigt van zÿne voorname afkomst, en het heraldiek collegie is niet in staat op schooner en getrouwer brieven van adeldom eenen stamboom op te maken. Ja, mÿne Heeren, ik zweer het U, dit paard is van zeer goeden huize afgestamd. Mylord de Hertog, wilt gÿ mÿ toestaan in uwen naam 250 *guinjes* te bieden? Ik verzeker U dat, ofschoon gÿ overheerlÿke paarden bezit, dit dier het sieraad van uwe stallen zal maken; het is een waar schildery; alles aan dit paard is volmaakt: niet de minste zweem van gebrek is er aan te vinden. Hoe meer ik dit dier aanschouw, des te meerdere schoonheden en bevalligheden ontdek ik aan hetzelve.—Ik dank U mylord-duke, ik wist wel dat *your honour* geene zoo schoone gelegenheid zoude laten voorbÿgaan. Er is geen paardenkooper of roskammer in geheel het Koningrÿk, die een zoo schoon dier kan voor den dag brengen. Het is boven alle vergelÿking verheven; geen ander paard ter wereld zoude er tegen kunnen gemonsterd worden, men zoude even goed Regent-Park naast een mollenval kunnen plaatsen. Sir Henry, wees zoo goed, en beschouw Cleopatra. Zÿ is schoon, even als hare aloude naamgenoote zulks was, maar zÿ is schoon zonder tooisel of blanketsel; bÿ haar is alles loutere natuur. Haar gang, Sir Henry, ja haar gang, dien zoude ik een geheel uur lang kunnen prÿzen, en ik zoude haar nog slechts regt laten wedervaren; hier is het geene grootspraak. Zie slechts uit uwe eigene oogen. John, laat Cleopatra wenden en op en neer gaan. De drie graties zelven, Sir Henry, daarvan ben ik verzekerd, zouden haar om hare zachte, mollige bewegingen benÿden! Taglioni, dit beken ik, doet wonderen met haren kleinen, fraaijen voet; maar Cleopatra, mylord-duke, zoude haar met volkomen gerustheid kunnen uitdagen; en de Jupiter, in weerwil van alle de begaafdheden welke hÿ bezit, zoude door haar worden verwonnen. In waarheid, mÿne heeren, ik vind geene woorden om naar waarde de bewondering uit te drukken, welke ik voor deze heerlÿke merrie gevoel—300 *guinjes*—eenmaal, andermaal—310 *guinjes*—ik dank U, mylord-duke; Cleopatra zal de uwe zÿn.—Voor de laatste maal, 310 *guinjes*. Maar ik moet eerlÿk besluiten, zoodanig dat men mÿ niets te verwÿten hebbe; ik zal, mÿne heeren, U vÿf minuten overlaten om U te bedenken, ik ben er van verzekerd dat deze onvergelÿkelÿke schoonheid U in de oogen schittert, en ecr dit fraaije dier aan uwe bewondering wordt onttrokken, moet ik U opmerkzaam maken, dat, indien eenmaal deze gelegenheid voorbÿ is—320 *guinjes*,—Sir Henry, ik ben U oneindig verpligt. De wereld heeft U altÿd beschouwd als begaafd met den fÿnsten smaak in zaken van dezen aard; en, zonder vleÿerÿ, nooit hebt gÿ daarvan grooter bewÿs gegeven dan nu. Zoo als zeker Dichter heeft gezegd: *De schoonheid die den minsten tooi behoeft, is die welke het meest bekoort.*—320 *guinjes*, eenmaal, andermaal, niemand meer dan 320 *guinjes*! Mylord-duke, Cleopatra zal U ontglippen, als gÿ van uwe gewoonte afgaat, de zaken vorstelÿk te doen. Een sterk opbod zal U meteens van Cleopatra meester maken; ... tÿd om door te tasten, en gÿ wint de party—340 *guinjes*. Mylord-duke, ik kan mÿne dankbaarheid niet anders uitdrukken, dan met U te zeggen dat gÿ mÿ groote eer hebt bewezen. 340 *guinjes*, eenmaal, andermaal. Inderdaad mÿne Heeren, ik bevind mÿ in den toestand van eenen kunstenaar, die van een prachtig schilderÿ niet dan met leedgevoel scheiden kan; maar ik heb toch aan alle de liefhebbers den tÿd gelaten om te bewonderen en zich te bedenken. Cleopatra zal voor 340 *guinjes* aan den man komen; niemand meer dan 340 *guinjes*! eenmaal, andermaal!—wat zÿn 340 *guinjes*, voor een der schoonste merrie-paarden die ooit aan het publiek zÿn vertoond?—350 *guinjes*, ik dank U, Sir Charles, gÿ doet daar geenen slechten handel; Cleopatra is veel meer waard dan dat. Ik heb de schoonheden van deze merrie bewonderd; ik ben er in waarheid trotsch op, een zoo groot aantal minnaars naar hare *hand* te zien dingen. Ik verzoek verschooning, mÿne Heeren, wÿ staan allen voor dwaling bloot; ik zoude hebben moeten zeggen hare *voeten*; ik zoude hebben moeten zeggen, dat ik mÿ gelukkig gevoelde, zoo vele bewonderaars haar te zien omstuwen. Ik zelf kan er niet tegen opbieden, en, voorzeker, indien ik het konde — — — 370 *guinjes*.—Bravo, mylord-duke! voor 370 *guinjes*, ja, vast voor 370 *guinjes*, op mÿne eer, het is de laatste maal. De schoone Cleopatra wordt het eigendom van mylord-duke. Mÿnheeren, niemand meer dan 370 *guinjes*, eenmaal, andermaal!—Mÿne Heeren gÿ zult aan niemand iets te verwÿten hebben; gÿ hebt tÿd in overvloed gehad, om U te bedenken. 370 *guinjes*, eenmaal, andermaal!—Niemand meer!— — — — Niemand meer dan 370 *guinjes*; — — — — De Verkoopings-Kommissaris maakt na elke deze uitroepen eene lange pauze; hÿ houdt eene lange wÿl den houten verkoophamer opgeheven, om nog een opbod uit te lokken; doch, in het eind ieder der aanwezenden stom blÿvende, geeft hÿ met den hamer eenen slag op de tafel, en roept uit: voor de derde maal!! Cleopatra behoort aan den Hertog.

Lodewyk XVI.

Het geregtelyk uitgesproken en, op den 21sten January 1793, geregtelyk volvoerde doodvonnis van den ongelukkigen LODEWYK XVI heeft, voor alle volgende eeuwen, eene schandvlek op de geschiedenis van *Frankryk* geworpen, door tyd noch staatkundige gebeurtenissen uit te wisschen. Van daar, dat de gedachtenis-viering dier gruweldaad een hatelyk struikelblok is geworden voor alle hedendaagsche republikeinsgezinden en ultraliberalen, en deze alle pogingen hebben aangewend de gedachtenis-viering van den 21sten January te doen ophouden. Wy hebben uit de dagbladen gezien, tot hoeveel uiteen loopende discussien die pogingen in de beide Fransche kamers aanleiding gegeven hebben, en hoezeer die discussien weder rykelyk hebben bygedragen, om den royalisten wapenen in handen te geven, ten einde met vernieuwden moed het bestaande gouvernement aan te vallen. Onder de veelvuldige artikelen, met dat doel in de royalistische dagbladen opgenomen, komt ons het onderstaande, uit de *Gazette de France*, schoon slechts gedeeltelyk, overgenomen, als een der merkwaardigste voor; het is getiteld: *Verkorte geschiedenis van de regering van* LODEWYK XVI, en luidt aldus: "LODEWYK XVI was een dier zeldzame mannen, voor wien de oudheid altaren zou hebben gesticht. Zyne verhevene ziel begreep den geest zyner eeuw; maar zyn goed vertrouwen, zyne vreesachtige toegevendheid deed hem falen in het vooruit berekenen der gevolgen, die het spel der menschelyke hartstogten onvermydelyk na zich slepen. Hy stierf als martelaar van den afschrik, dien hy koesterde voor willekeur en geweld, hy stortte zyn bloed, in de hoop, dat het het eenige zyn zou, hetwelk de wraak deed stroomen, en zyn dood de driften zyner vyanden zou bekoelen. Eenige trekken uit zyn leven zullen genoegzaam zyn, om *hem* te doen kennen, wiens marteldood, met zoo veel christelyken moed ondergaan, men voor eeuwig uit het geheugen van Frankryk inwoners zoekt te verbannen.

"Nog naauwelyks had LODEWYK XVI den Franschen troon beklommen, of hy zuiverde zyn hof van al wat hetzelve onteerde. Ongeschikte en bedorven ministers werden door staatslieden vervangen, wie de algemeene volksstem als de vereerenswaardigste bewoners des ryks uitriep. MALESHERBES, TURGOT, SARTINE werden aan het hoofd des bestuurs gesteld.

"Zekere belasting of schatting, onder den naam van *joyeux avènement*, scheen den vorst bezwaarlyk en strydig met de nationale waardigheid; waarom hy dezelve ophief met de verklaring: "dat hy gaarne tot opofferingen genegen was, vooral wanneer dezelve tot vermindering der lasten zyns volks strekten." De revolutionnaire geest heeft die schatting tot de verheffing der nieuwe ministers weder ingevoerd.

"Het eerste koninklyk decreet wettigde den vryen binnenlandschen graanhandel.

"De natie verlangde het terugkeeren der parlements-bannelingen, ten gevolge hunner oppositie tegen de fiskale maatregelen, onder het vorige bestuur genomen. LODEWYK XVI voldeed dien wensch.

"De belastingschuldigen der gemeenten waren onderling verpligt de onontvangbare belasting-aanslagen te voldoen. Koning LODEWYK schafte dezen wreeden maatregel geheel en al af.

"Een hardnekkige oorlog barste uit tusschen *Engeland* en de *Amerikaansche Kolonien*. Een verbond van vriendschap en koophandel werd met den nieuwen onafhankelyken staat gesloten. De Fransche zegepralende land en zeemagt verbreide den roem der Fransche natie. *Amerika* werd bevryd, *Engeland* vernederd, en *Frankryk* verkreeg den eersten rang onder de volken van *Europa*.

"Deze nationale worstelstryd had groote opofferingen gekost. De billyke bedoelingen van Koning LODEWYK en eenige wyselyk aangewende middelen zouden genoegzaam geweest zyn, die bezwaren te herstellen, byaldien de bedorvenheid der hoven aan den eenen, en de partygeest aan den anderen kant, die bedoelingen en middelen niet lynregt hadden tegengewerkt.

"De tyd was daar, om een geregeld stelsel van belastingen aan te nemen en dezelve vooral op eene algemeene leest te schoeyen, met vernietiging van alle privilegien. Te dien einde riep LODEWYK XVI de notabelen zyns ryks byeen; hoorde de vertoogen der parlementen; vereenigde alle doorzigtige en verdienstelyke mannen tot één staatsligchaam, en uit deze gewigtige proefneming ontstonden de staten-generaal als een werkelyk uitvloeisel der nationale constitutie.

"Deze byeenroeping was inmiddels voorafgegaan door besluiten en hervormingen, aan menschelykheid en regtvaardigheid ontleend. De criminele wetten werden verzacht; de pynbank voor altoos vernietigd; den protestanten werd volle vryheid ter uitoefening hunner burgerlyke regten verleend; proefnemingen van provinciale administratien werden bevolen; en door dit alles verwierf LODEWYK XVI zich, met grond, den eertitel van hersteller der Fransche vryheid.

"Door het zamenroepen van alle Fransche burgers ter uitoefening hunner staatkundige regten, scheen de miskende vorst den maatschappelyken mensch in al zyne waardigheid te huldigen en geenen anderen weg te willen bewandelen dan die eenig en alleen tot het genot van ware volks-vryheid leidt: dien namelyk van bevordering van beschaving en verlichting. Wie hieraan nog zou kunnen twyfelen, leze de bekende oproeping van zes millioen belastingschuldigen, door Koning LODEWYK den 24sten January 1789 uitgevaardigd, en hoogstdeszelfs verklaring, in 35 artikelen vervat, gedagteekend den 23sten Juny daaraanvolgende, eene verklaring, waardoor hy, als het ware, zyn volk zelf te gemoet ging, om hetzelve het genot dier vryheid aan te bieden, welke *Frankryk* sedert den dood van deszelfs miskenden Koning nimmer heeft genoten. Godsdienstige, staatkundige en burgerlyke vryheid; het waarborgen van personen en bezittingen; de onafhankelykheid van gevoelens en denkwyzen; de vernietiging der overblyfsels van het oude leenstelsel; de onschendbaarheid der regters; de gelykheid voor de wet en de oproeping der staten-generaal, ziedaar de grondslagen dier onvergetelyke verklaring, die met regt eenen eersten rang zal blyven bekleeden onder de gedenkstukken der Fransche geschiedenis. De verklaring van den 23sten Juny zal, door alle tyden heen, beter dan in koper gegraveerde of op marmer gebeitelde wetten, door de stem der hartstogten voortgebragt, aan de nakomelingschap bewyzen, dat LODEWYK XVI een edeldenkend, nationaal Koning van het eenmaal vrye *Frankryk*, van met hem overeenstemmende, edelmoedige, verlichte en goede onderdanen was.

"Hy, die geenszins verlangde, dat één droppel burgerbloed voor zyne zaak gestort werd, en liever het zyne deed stroomen dan den dood van één' eenigen te bevelen; die, op de edelmoedigste wyze, zyne vyanden vergeving schonk, verdient daarom door alle weldenkende Franschen beweend te worden en eene plaats in hunne harten te blyven bekleeden."

Casimir Perier.

Dat de loop der staatkundige gebeurtenissen dikwyls eenen veelvermogenden invloed uitoefent op de denk- en handelwyze van sommigen, is eene daadzaak, waarvan de geschiedenis en het dagelyksche leven ons veelvuldige voorbeelden opleveren.

Onder de staatsmannen van den tegenwoordigen tyd, ontbreekt het dienaangaande aan geene beteekenisvolle proeven, vooral met betrekking tot het in vele opzigten zoo veranderlyke *Frankryk*.

Volgen wy tot staving daarvan den biografist van den in 1832 aan de gevolgen der cholera, bezweken eersten Franschen minister CASIMIR PERIER, op wiens denk- en handelwyze de July-revolutie zulk eenen beslissenden invloed heeft uitgeoefend. Vroeger toch, en wel onder de regering van KAREL X, behoorde hy nu eens tot de hevige oppositie-party en wel in hoedanigheid van opperhoofd; later, na het bekomen van het orde-kruis en het ontvangen van byzondere genegenheids-blyken van de zyde des vervallen verklaarden koningshuizes, werd hy, misschien wel zonder grond, beschuldigd eene overeenkomst gesloten te hebben, om door zynen invloed de oppositie-party te verzwakken. Als de zoon van eenen ryken fabrikant te *Grenoble*, wiens vermogen echter onder een aantal kinderen moest verdeeld worden, was PERIER, van nature scherp, oploopend en winzuchtig langs min pryzenswaardige zypaden tot den rang van aanzienlyk handelaar opgeklommen. Gedurende verscheidene jaren hield zyn huis zich onledig met hetgeen de bankiers *prêts sur consignations* (verpanding) noemen. Door dit middel werd PERIER bezitter van groote landgoederen, onder anderen van dat van *Pont sur-Seine*.— Maar hy had te veel doorzigt, om niet in te zien, dat hy in weerwil van zyn aangroeyend vermogen, op die wyze aan het Bourbonsche hof de rol van eenen COLBERT nimmer kon spelen. Zyne verbeelding bragt hem tot het voorgevoel, dat de burger-aristocratie, waarvan hy, door zynen rykdom en karakter, zulk een voornaam deelgenoot was, eenmaal, zonder tegenspraak, over zyn Vaderland het gebied zou voeren, en het was dat voorgevoel, hetwelk hem als kampvechter van genoemde party op het tooneel der staatkundige wereld deed optreden. Deze rol werd in zyn oog hoe langer hoe schitterender, vooral, om den dagelyks meer en meer toenemenden lof, welken hy van zyne bemoeijingen inoogste.

Zyn driftige inborst en aangeboren trots, plaatsten hem dan ook by alle voorkomende gelegenheden op den voorgrond; terwyl zyn spoedig ontvlammende toorn voor diegenen zyner aanhangers, wien het aan eene gelyke mate van vuur ontbrak, zulk eene belangryke hulpbron was, dat men niet in gebreken bleef, hem den verschuldigden wierook toe te zwaayen, hetgeen zyner ydelheid des te meer voedsel gaf.

Reeds lang echter vóór den val der restauratie was zyne illusie merkelyk bekoeld geworden, en begon hy met regt te vreezen, dat het gouvernement, welks grondslagen hy zoo geweldadig zocht te ondermynen, eerlang het slagtoffer der meer en meer in magt toenemende burger-aristocratie zou worden. PERIER leefde op eenen grooten voet en vermeed het zorgvuldig met al wat niet tot zyne kleine hofhouding behoorde of niet met hem in parlementaire betrekking stond, in aanraking te komen. Om die reden bleef hy dan ook, even als KAREL X, aan zyn hof, onkundig van hetgeen buiten hem omging.— Eindelyk was men genoodzaakt hem opmerkzaam te maken, dat het meerderdeel zyner kollega's, een groot aantal zyner medeburgers en oudste vrienden, zelfs vele zyner bloedverwanten aanhangers der revolutionnaire party geworden waren. Deze tyding was voor PERIER een donderslag. Niet dat hy de gevaren eener zamenzwering vreesde, daartoe gaf zyn onverschrokken ziel geene de minste aanleiding; want wie hem ooit van bloohartigheid heeft durven beschuldigen, was voorzeker nimmer in de gelegenheid hem van naby te leeren kennen.

Hy vreesde daarom ook voor geene omwenteling.— Maar toen hy begon in te zien, dat men langzamerhand grondstellingen begon te omhelzen, die tot eene zuivere democratie leidden; toen hy zag, dat sommigen de maatschappelyke verordeningen niet uit hetzelfde oogpunt met hem beschouwden; dat, volgens hunne wyze van zien, de vermogenden en aanzienlyken voor duisterlingen en gewetenloozen eerlang zouden moeten enderdoen, gevoelde hy, dat het meer dan tyd was, met zyne grondbeginselen en staatkundige bemoeyenissen openlyk voor het licht te komen, en achtte het dubbelen pligt aan zulke zamenspanningen alle deelgenootschap te ontzeggen. Van dien tyd af werd zyn oppositie-toon dagelyks zwakker; zelfs gaf hy eene plotselinge ongesteldheid voor, om in de kamer der afgevaardigden geen noodzakelyk geworden zwygen in acht te moeten nemen.

Het oogenblik was voorby, dat men hem, na eene gewone zitting der kamer, by gelegenheid eener hevige bestryding van VILLELE's financie, plan, waarin hy al zyne scherpzinnigheid en oploopendheid had ten toon gespreid, zyn kabinet zag binnen treden, dronken van de behaalde zegepraal, en, met den gloeyenden overmood eens jongelings, van blydschap zag opspringen, de bladen van het budget van zyne schryftafel zag nemen, dezelve in stukken scheuren en in het vuur werpen, onder den uitroep: "Zoo heb ik voor het oog van geheel *Frankryk* met het ministerie en al zyne rekeningen gehandeld!" Dit oogenblik was lang voorby. In dezen toestand verraste PERIER de July-revolutie. Het laat zich gemakkelyk begrypen, welke tegenstrydige gevoelens zyne ziel bestormden, toen hy zich plotselyk tusschen het volk en KAREL X, geplaatst zag; tusschen zyne vyftienjarige geloofsbelydenis der tribune en zyne tweejarige geheime bezorgdheid over het verlies van zynen ouden volks-invloed en de vrees door zyne demokratische kollega's overschaduwd en verdonkerd te zullen worden; hy die gewoon was vroeger zulk eene schitterende rol op het tooneel des volksvertegenwoordigers te spelen.

De stryd tusschen deze twee uitersten was moeyelyk en lang. Eindelyk besloot hy, om de regering, welke hy eenmaal in de gelegenheid was geweest te kunnen redden, den laatsten stoot toe te brengen en zich aan de bevorderaars der omwenteling aan te sluiten.

Gelyk het dikwyls met groote mannen het geval is, die niet zelden met de uitstekendste hoedanigheden kleingeestige gezindheden vereenigen; zoo was het ook met CASIMIR PERIER gelegen. Hy koesterde eene hooge mate van yverzucht jegens zynen mededinger LAFITTE, hetgeen men, eigenlyk gezegd, veeleer met den naam van nyd mag bestempelen, die de eene winkelier jegens den anderen voedt, om den meerderen aftrek, die de laatste boven den eerste heeft. Dat zwak werkte zoo hevig by PERIER, dat het zyne geheele ziel beheerschte, en hy zich, als het ware, eene zekere zelfvoldoening toekende, zoo dikwyls hy, na de July-revolutie, openlyk zynen tegenstander kon bestryden. Dat gevoel steeg eindelyk ten hoogsten trap, toen hy zich van eene volkomene zegepraal op genoemde wederparty zeker waande. Hetgeen men, sedert geruimen tyd, in hem niet had bespeurd, werd nu weder door hem ten toon gespreid, die innerlyke vergenoegdheid namelyk, waarvan hy vroeger zoo menigmaal de kennelykste blyken aan den dag leide. Zoodra echter het ministerie LAFITTE tot stand kwam, nam zyn boesten en kugchen —in navolging van SIXTUS V— weder hand over hand toe; en hoe meer de verlegenheid van genoemd ministerie klom, hoe meer men van de noodzakelykheid gewaagde, om PERIER over te halen, de financiele portefeuille aan te nemen, ten einde het staats krediet te herstellen, des te meer schenen PERIERS ligchaamssmarten en onpasselykheid toe te nemen. Te naauwernood verscheen hy aan het hof, in staatkundige cirkels of in de kamer, verklarende genoegzaam buiten staat te zyn, om te schryven of te spreken, nog minder, om de wanorde, welke hy inmiddels met innige tevredenheid zag toenemen, te verhelpen. Gedurende dezen tyd verkondigden PERIERS aanhangers overal met luider stemme, dat niemand anders dan hy geschiktheid bezat, om de zaken op eenen gooden voet te brengen. Hy daarentegen betuigde, dat niets onmogelyker was, dan met bevende handen de teugels van het bestuur te helpen voeren; terwyl hy zich dagelyks in zwakker en zwakker toestand scheen te bevinden. Om kort te gaan, zyne kunstgrepen gelukten hem; en daar er juist, in dezen oogenblik, geene grootere keus van geschikte bewindvoerders was, gaf hy eindelyk aan de veelvuldige aanzoeken gehoor en werden zyne voorwaarden met inschikkelykheid aangenomen. Van dit oogenblik af zwaaide PERIER den schepter over het uitgestrekte ryk en bekleedde hy als den alles beheerschenden voorzitter van het ministerie den door hem reeds lang beoogden zetel. De zaken van *Frankryk* stonden inmiddels op eenen ongunstigen voet. Geene enkele gewigtige vraag was tot nog beslist geworden. De finantien, aan het beheer van PERIERS overgelaten, die eerste commies onder LAFITTE geweest was, vorderden van den jeugdigen nieuweling een proefstuk van doorzigt en beleid. De schatkist was voor geene veertiendaagsche uitgaaf meer bestand, toen baron LOUIS deszelfs beheer overnam. Het Belgische vraagstuk, het pairschap, de dagelyksche onlusten, de algemeene ellende, het dalen der fondsen, de twee honderd onder allerlei vormen te realiseren millioenen, door de kamer, met angstige bezorgdheid toegestaan, dit alles vermeerderde de moeyelykheden, waarin PERIER zich verwikkeld zag. Zyne vrienden waren derhalve niet weinig verwonderd over den yver en het beleid, waarmede hy zich in zynen gewigtigen post wist te handhaven en alle ziels- en ligchaamskrachten wist in te spannen, om het hof en de buitenlandsche diplomatie aan zich te verbinden. Zyn ongedacht en voor *Frankryk* niet weinig bezorgdheid veroorzakend overlyden, heeft het ten duidelykste bewezen, welke zwarigheden er aan verbonden waren, om eenen geschikten plaatsvervanger voor hem te vinden, dien het Parysche kabinet in den bekenden oorlogsman SOULT gemeend heeft te kunnen bezitten.